

ΕΜΠΑΡΓΚΟ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ: Η Αλληλεγγύη είναι το όπλο μας

Του Χρήστου Βαγενά

Στις 15 Μάρτη ο ανεκδιήγητος πρόεδρος Τραμπ δήλωσε ότι θα έχει την τιμή να καταλάβει την Κούβα, να την “απελευθερώσει”, να κάνει ότι θέλει με αυτήν! Είχε προηγηθεί η απαγωγή Μαδούρο στις 3 Γενάρη, που προκάλεσε σοκ και σκοτώθηκαν 32 Κουβανοί στρατιωτικοί που τον φρουρούσαν. Ακολούθως η κυβέρνηση της Βενεζουέλας υπό τις εντολές των ΗΠΑ σταμάτησε τις εξαγωγές πετρελαίου στην Κούβα, ενώ με διάταγμα επιβλήθηκαν νέοι περιορισμοί στο εμπάργκο προς την Κούβα, που ξεκίνησε επισήμως από το 1962. Πλέον από τις 29 Γενάρη θεσμοθέτησαν νέες μονομερείς κυρώσεις για εταιρίες και χώρες. που έχουν οικονομικές συναλλαγές με την Κούβα.

Αυτό έχει οδηγήσει σε οικονομικό στραγγαλισμό την οικονομία της Κούβας, ενώ τις τελευταίες εβδομάδες επανέρχονται στη δημοσιότητα σενάρια για στρατιωτική εισβολή των ΗΠΑ στην Κούβα, παρά τα προβλήματα τους με τον πόλεμο στο Ιράν. Σύμφωνα με δημοσιεύματα στον αμερικάνικο τύπο, το Πεντάγωνο μελετά σχέδια απαγωγής κορυφαίων στελεχών της κυβέρνησης της Αβάνας και την πιθανότητα ανάληψης του ελέγχου του νησιού, εξήντα πέντε χρόνια μετά την ιστορική αποτυχία των ΗΠΑ στον Κόλπο των Χοίρων.

Σκλήρυνση του εμπάργκο από την κυβέρνηση Τραμπ

Από τα τέλη Γενάρη η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών παίρνει νέα μέτρα οικονομικής πίεσης απέναντι στην Κούβα. Μια εβδομάδα αργότερα, ξεκίνησε η ολοκληρωτική ενεργειακή κρίση.

Στις 7 Φεβρουαρίου, η Αβάνα έμεινε χωρίς δημόσιες συγκοινωνίες

και τα πανεπιστήμια άρχισαν να κλείνουν. Η Κούβα βρίσκεται έτσι αντιμέτωπη με μια σοβαρή ενεργειακή κρίση, με κάποιες εκτιμήσεις να δείχνουν ότι έχει μόνο λίγους μήνες αποθεμάτων. Ήδη, η χώρα γνωρίζει εκτεταμένες διακοπές ρεύματος κι ελλείψεις καυσίμων.

Η έλλειψη πετρελαίου επηρεάζει τις μεταφορές, την παραγωγή τροφίμων και τη λειτουργία βασικών υποδομών. Σε πολλές περιοχές της χώρας αυξήθηκαν οι διακοπές ρεύματος, καθώς το δίκτυο ηλεκτροπαραγωγής βασίζεται στην καύση πετρελαίου, ενώ τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην πρόσβαση σε καύσιμα, φάρμακα και ιατρικό εξοπλισμό. Δεν μπορούν να γίνουν ιατρικές πράξεις λόγω των διακοπών ρεύματος, ούτε και να διατηρηθούν φάρμακα.

Οι ελλείψεις επιδρούν στην καθημερινή ζωή των κατοίκων, με προβλήματα στη διανομή τροφίμων και βασικών αγαθών. Χωρίς πετρέλαιο και ενέργεια δεν μπορούν να παραχθούν τρόφιμα και εφόσον παραχθούν, δεν μπορούν να μεταφερθούν. Οι ελλείψεις σε ρεύμα και καύσιμα δημιουργούν πρόβλημα και στο δίκτυο μεταφοράς νερού. Η παλιά πόλη της Αβάνας ήταν για 17 μέρες χωρίς νερό! Δεν υπάρχει πλέον καθόλου τουρισμός.

Δεν μπορεί ο κόσμος να πάει για δουλειά, καθώς η βενζίνη έχει φτάσει τα 9 € το λίτρο και διανέμεται με δελτίο για συγκεκριμένες περιπτώσεις. Τα ΜΜΜ δεν λειτουργούν, ενώ οι πόλεις έχουν γεμίσει σκουπίδια, καθώς τα περισσότερα απορριμματοφόρα δεν μετακινούνται λόγω της έλλειψης καυσίμων. Πολλές κουβανέζικες οικογένειες μαγειρεύουν με κάρβουνα, τα όποια τρόφιμα εξοικονομούν! Οι διακοπές ρεύματος είναι καθημερινές και πολύωρες, ενώ έχουν γίνει και συνολικά πολύωρα black out σε όλο νησί.

Παράλληλα η κυβέρνηση Τραμπ ασκεί πιέσεις σε άλλες χώρες να τερματίσουν τις ιατρικές συνεργασίες τους με την Κούβα, οι οποίες αποτελούν πηγή εισοδήματος για τη χώρα. Πλήθος Κουβανών γιατρών που υπηρετούσαν σε προγράμματα στη Βενεζουέλα, στην Τζαμάικα και την Γουατεμάλα έχουν ήδη επιστρέψει, αφαιρώντας

από την κουβανική οικονομία ένα σημαντικό εισόδημα σε συνάλλαγμα.

Στην Κούβα συμβαίνει λοιμός και καταστροφή χωρίς πόλεμο. Το μήνυμα των Αμερικανών είναι ξεκάθαρο: υποταγή ή θάνατος. Η διεθνής κοινότητα για άλλη μία φορά παρατηρεί αμέτοχη. Μόνο ένα ρωσικό πετρελαιοφόρο προσέγγισε το νησί και κάποιοι εκατοντάδες ακτιβιστές με το Nuestra América Convoy και 30 τόνους βοήθειας.

Λαϊκές αντιδράσεις

Στο παρελθόν διαμαρτυρίες κατά του καθεστώτος είχαν ξεσπάσει το 1995 και το 2021, χωρίς όμως να πετύχουν τους στόχους τους. Τώρα ο κόσμος έχει κουραστεί. Δεν υπάρχουν ρύζι και φασόλια. Περιμένουν με τις ώρες για λίγα τρόφιμα.

Βλέπουν όμως τους έχοντες να απολαμβάνουν τρόφιμα εισαγόμενα από τις ΗΠΑ και να μετακινούνται με ηλεκτρικά οχήματα, που φορτίζουν από ηλιακά πάνελ. Οι μη έχοντες επιβιώνουν με δελτία τροφίμων σε κρατικά σουπερμάρκετ, πηγαίνουν στη δουλειά τους με τα πόδια και το βράδυ τα σπίτια τους είναι βυθισμένα στο σκοτάδι.

Υπήρξαν και υπάρχουν αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, αλλά είναι περιορισμένες. Οι περισσότεροι λένε ότι θα υπερασπιστούν την Κούβα κι αν είναι κόντρα στο καθεστώς. Δεν θέλουν οι περισσότεροι μία αμερικάνικη επέμβαση.

Η Αβάνα είναι αυτή τη στιγμή μια πόλη σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Με σπίτια ερειπωμένα, που έχουν χάσει κάθε παραδοσιακή γοητεία. Το μεγαλύτερο μεταναστευτικό κύμα με δύο εκατομμύρια μετανάστες σε τρία χρόνια, έχει επηρεάσει αρνητικά και το αντιπολιτευτικό μέτωπο. Οι μισοί νέοι έφυγαν από τη χώρα και χάρη σε αυτό η κυβέρνηση έχει δει τις διαδηλώσεις να μειώνονται.

Η μεγαλύτερη κινηματική δράση συνέβη στις 14 Μαρτίου, όπου το πλήθος πραγματοποίησε εισβολή στα κεντρικά γραφεία του Κ.Κ.

Κούβας (PCC) στην πόλη Μορόν της επαρχίας Σιέγκο ντε Άβιλα. Επρόκειτο για την κλασική λαϊκή εξέγερση, που συμβαίνει όταν ο λαός έχει φτάσει στα όρια του, η οποία όμως δεν είχε συνέχεια.

Δυστυχώς στην Κούβα δεν υπάρχει οργανωμένη αριστερή αντιπολίτευση, η οποία να έχει την δυνατότητα να επηρεάσει τη νεολαία και τα φτωχά εργατικά στρώματα. Πιο οργανωμένα δρουν δυνάμεις της δεξιάς και της ακροδεξιάς με στήριξη και χρηματοδότηση από τους Κουβανούς εξόριστους και τις ΗΠΑ.

Αλληλεγγύη στην Κούβα

Η Κούβα όσο ανελεύθερο και να είναι το καθεστώς και να υπάρχει άρχουσα τάξη εκμεταλλευτών, που λειτουργεί στα πλαίσια του κρατικού καπιταλισμού, έχει ανάγκη την υποστήριξη και την αλληλεγγύη μας. Η άρχουσα τάξη των ΗΠΑ μισεί την Κούβα επειδή τα έστω και λίγα θετικά επιτεύγματα της, καταδεικνύουν πόσο διεφθαρμένο και άδικο είναι το δικό τους οικονομικό σύστημα.

Από οικονομική άποψη οι ΗΠΑ δεν έχουν πολλά να κερδίσουν από την πτώση της Κούβας, αλλά από συμβολική άποψη η αξία είναι τεράστια. Η Κούβα (και η Βενεζουέλα) θεωρούνταν τα μόνα καθεστώτα, που αντιστέκονταν στην επίθεση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού κατά τις δεκαετίες του '90 και του '00. Το ιδεολογικό σοκ που θα προκαλούσε η πτώση της Κούβας στην αριστερά της Λατινικής Αμερικής θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες, σε μία περιοχή που οι απόψεις της ρεφορμιστικής και επαναστατικής Αριστεράς είναι πολύ διαδεδομένες και δίνουν πολύ συχνά σκληρές μάχες με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ.

Η Κούβα έχει υποφέρει πολύ από την αμερικανική επιθετικότητα και πρέπει το διεθνές κίνημα να αντιταχθεί και να καταγγείλει αυτόν τον ιμπεριαλισμό, ανεξάρτητα από τις επικρίσεις που μπορεί να έχουμε για την άρχουσα τάξη αυτής της χώρας. Το νησί περνά τις πιο δύσκολες στιγμές της ιστορίας του, ως αποτέλεσμα του παράνομου και αυταρχικού αμερικάνικου εμπάργκο με χαρακτηριστικά οικονομικού στραγγαλισμού και γενοκτονίας.

Η διεθνιστική αριστερά πρέπει να απαιτήσει τον τερματισμό του αποκλεισμού και των επιθετικών ενεργειών των ΗΠΑ. Αυτό πρέπει να το κάνουμε παρά τις επικρίσεις μας προς την κουβανική κυβέρνηση. Η αλληλεγγύη μεταξύ των λαών αποτελεί δύναμη την δύναμη μας. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ λειτουργεί πλέον (μαζί με το Ισραήλ) ως παγκόσμιος τρομοκράτης και γκάγκστερ, καταπατώντας κάθε έννοια δικαίου και κάθε πρόσχημα νομιμότητας. Δεν μπορούμε να τους επιτρέψουμε να συνεχίσουν το καταστροφικό τους έργο.

Είναι ανάγκη να οργανωθεί μια μεγάλη διεθνής αντιιμπεριαλιστική εκστρατεία ενάντια στην επιθετικότητα κατά της Βενεζουέλας και της Κούβας, που να περιλαμβάνει κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις και απεργίες ακόμα, για να σταματήσει το εμπάργκο και η επιθετικότητα των ΗΠΑ απέναντι στην Κούβα.

Χρειάζεται να σταλεί ένα σαφές μήνυμα διεθνισμού και αλληλεγγύης προς τον κουβανικό λαό:

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον Κουβανικό λαό.

Διεκδικούμε την άμεση άρση του παράνομου και απάνθρωπου οικονομικού, εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού που έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ στην Κούβα.

Να διαγραφεί η Κούβα από την παράνομη λίστα των ΗΠΑ περί κρατών-χορηγών της τρομοκρατίας.